

Na úvod

Odvážne svedčiť

Ako je to s našou vierou? Je silná? Alebo je niekedy ako kvapka rosy na ruži? A keď sa dostaneme do ťažkostí, sme odvážni ako Peter alebo sme skôr vlačnejší?

V histórii Božieho ľudu vždy existovalo pokušenie trochárít s vierou len natoľko, nakoľko to robia iní, aby toho nebolo veľa, aby to nebolo nekompromisné. Ale keď začneme vieru kúskovať, keď začneme s vierou vyjednávať, vymieňať ju za „lepšie“ ponuky, dávame sa na cestu odpadlctva a nie vernosti Pánovi.

Príklad apoštolov Petra a Jána v Skutkoch apoštolov nám pomáha a dáva nám silu. V dejinách Cirkvi existuje k dnešnému dňu mnoho mučeníkov. Byť mučeníkom, na to nie je nevyhnutné ísť do katakomb alebo Kolosea. Mučeníci žijú aj teraz. V mnohých krajinách sú kresťania prenasledovaní pre svoju vieru. Dnes, v 21. storočí, je naša Cirkev cirkvou mučeníkov, ktorí vyznávajú rovnako ako Peter a Ján: „*Nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli.*“ Ale ani toto nemôžeme hovoriť sami od seba, je to milosť.

Milosť viery. Vyprosujeme si ju každý deň: „*Pane, chráň moju vieru, daj jej vzrast, aby bola silná, odvážna, a pomáhaj mi vo chvíľach, keď ju musím ako Peter a Ján vyznávať verejne.*“ Toto by mohla byť pekná modlitba na každý deň, aby nám Pán pomáhal odovzdávať vieru ďalej.

Z homílie pápeža Františka počas rannej sv. omše vo Vatikáne 6. apríla 2013
(TK KBS)

Katechéza

O spoločenstvo sa môžem oprieť

Človek je stvorený pre druhých. Nie pre samotú. Sme bytosťami určenými pre vzťah. V Písme je napísané: „*Nie je dobré, keď človek je sám.*“ Prečo potrebujeme druhých? Lebo iba vtedy objavujeme, kým sme. JA potrebuje TY. Navzájom sa môžeme dopĺňať. Preto sa potrebujeme.

Keď človek je sám, nevie si poradiť. Nevie, čo so životom. Často sme toho svedkami alebo je to aj naša skúsenosť. V samote fyzickej, psychickej, duchovnej často vidíme príčinu mnohých ľudských pádov. Človek chce utiecť pred samotou a nechce o nej uvažovať. Je to jednoduché ťažké. Sami nič nezmôžeme. Mnohé problémy však zaniknú, keď stretáme niekoho blízkeho. Niekomu, komu sa zveríme. Komu zveríme svoj smútok, trápenie, pochybnosti a často nepotrebujeme ani radu. Stačí nám niekto, na komu môžeme dôverovať, komu môžeme otvoriť svoje srdce... Stačí nám, keď sme vypočutí, keď nám niekto venuje svoj čas.

Žijeme v časoch mobilománie a internetových sietí. Taký je fakt. Môžeme mať veľa priateľov na mobile, a pritom nemusíme mať ozajstných priateľov. Celé hodiny dokážeme pretelefonovať, ale keď sme s druhým človekom, tak sa mu nedokážeme pozrieť do tváre. Máme strach otvoriť sa pred druhými. Aby možno nepoznali naše slabé stránky...

Na jednej strane nás priťahuje anonymita a na druhej strane túžba po priazni druhého človeka. Život ukazuje, že byť v spoločenstve má na zraneného

človeka liečebný účinok. Keď vo vzťahoch cítime samotu ešte aj spojenú so strachom a komplexmi, tak vstup do skupiny s druhými nás zmení. Aj za cenu straty vlastných ideálov. Často strácame svoje JA, aby sme mohli byť súčasťou skupiny.

Boh nás povolal do života s druhými. Týka sa to nielen druhých, ale aj mňa samého. Základom spoločenstva je vzťah s Bohom. Objavujeme jeho otcovstvo, a to nás spája ako bratov. Fundamentom spoločenstva je Boh a nie ľudské kompromisy a dohody. Základom je milosť byť Božím dieťaťom. To nás odlišuje od rôznych spoločenských organizácií. Otec nás zjednocuje. A to sa nedá zmeniť.

Prvá vec, ktorá nás priťahuje do spoločenstva, je nadšenie zo vzťahov. Najprv sú ľudské o motívoch a túžbach. Až neskôr badáme, že pre život v skupine potrebujeme Boha. A že bez Boha niet kresťanskej skupiny. Kresťanstvo totiž nie je dohoda medzi ľuďmi, ale je to ovocie veľkonočného tajomstva Pána Ježiša. Ani kresťanské spoločenstvo nie je výsledkom ľudských túžob, ale Božieho plánu. Kresťanské spoločenstvo je Božie dielo. No k tomu je potrebné dozrieť a očisťovať sa.

Aké je dobré spoločenstvo? Je to spoločenstvo opreté o Boha. Otvorené na rôznosť ľudí. Takto sa láme strach. Spoločenstvo je prostredie, kde sa liečime zo zlých spomienok. Kde sme povzbudení znova bojovať proti stagnácii. Spoločenstvo je aj akoby kontrolný orgán. Dáva rady, rozlišuje, vyžaduje, motivuje, chváli, ale aj trestá. Ľudia sú potrební, aby sme videli, akí sme. Aby sme sa videli aj z inej strany.

Skupina dáva aj bezpečie. Vieme, že sme pochopení. A to vtedy, keď sú členovia spoločenstva normálni. Čiže nie sú ideálni a majú svoje chyby. Vždy je lepšie urobiť chybu v lone kresťanského spoločenstva, lebo tu funguje odpustenie.

V skupine nachádzame prijatie, ale aj požiadavky. Môžeme sa realizovať. Ale aj pracovať na sebe. Spoločenstvo nás prijí-

ma takých, akí sme. Ale dáva aj požiadavky. A to vtedy, keď si ich nedávame z lenivosti alebo zo strachu.

Vidíme, že spoločenstvo je prirodzené prostredie pre rozvoj človeka. Nezabúdajme že Boh je žriedlom existencie každého kresťanského spoločenstva. Keď Boh je na prvom mieste v srdciach členov spoločenstva, tak potom toto spoločenstvo je tým prostredím, ktoré hľadáme, aby sme neboli na ceste života a viery sami. Iba vtedy spoločenstvo bude našou oporou.

Z časopisu Eleuteria z 19. marca 2012 preložil a spracoval o. Jozef Heske

Formácia

Výber z myšlienok teológie oslobodenia bl. Jána Pavla II.

(Dokončenie z minulého čísla)

Nebojte sa!

V čom sa prejavuje podstata apoštolátu slobody v živote a diele Jána Pavla II.? V náuke o základných hodnotách človeka. Človek ako osoba je najvyššia hodnota a spoločenstvo je prostredím na vzrast človeka. Ideálom je Boh a miestom realizácie je Cirkev ako živé spoločenstvo. To pápežovo „*Nebojte sa!*“ a „*Otvorte dvere Kristovi!*“ je výzva k tomu, aby sa Kristus stal fundamentom pravej slobody. Strach totižto vzbudzuje nedôveru voči Bohu. My máme Bohu veriť. Preto si máme uvedomovať odvracať od pravdy. Tu niet miesta pre kompromisy.

Ján Pavol II. okrem iného aj v encyklike *Redemptor hominis* píše, že Cirkev je citlivá na všetko, čo slúži pravému dobru človeka. Hovorí o probléme krízy a probléme človeka. Človek je zotročený a závislý. Preto si máme uvedomovať dôstojnosť človeka. Nemáme zabúdať na ľudí trpiacich v týchto problémoch. Podľa pápeža máme pre nich vytvárať prostredie Božieho slova a lás-

ky – agapé. To všetko je dôsledok zjednotenia sa s Ježišom Kristom. Znova sa máme navrátiť k človekovi a budovať s ním jednotu.

V tejto encyklike pápež ďalej spomína úctu k všetkému, čo je v človeku dôstojné. Na tomto základe stojí pravá sloboda človeka. Cirkev je strážcom slobody, ktorá je podmienkou a základom pravej dôstojnosti ľudskej osoby. Kultúra slobody je hodnota spojená s úctou k ľudskej osobe. Ján Pavol II. opakuje slová zo Svätého písma: „*Poznajte pravdu a pravda vás vyslobodí.*“ V tomto spočíva predpoklad čestného postoja k pravde ako podmienke pravej slobody a zároveň varovanie pred každou klamlivou slobodou, pred slobodou chápanou povrchno a jednostranne, ktorá nevníka do celej pravdy o človekovi a o svete. I dnes po dvetisíc rokoch sa nám Kristus javí ako ten, ktorý prináša človekovi slobodu založenú na pravde, ktorý oslobodzuje človeka od všetkého, čo túto slobodu obmedzuje, umenšuje a láme pri samých koreňoch, totiž v duši človeka, v jeho srdci a svedomí. Dávať svedectvo o pravde je angažovanie sa pre slobodu. Je to cesta, ktorú ukázal Kristus. Pravda je ako požiadavka slobody aj v situácii vonkajšieho útlaku. Žiť v klamstve znamená žiť v otroctve. Žiť v pravde a podľa svedomia znamená žiť v slobode.

Zdrojom otroctva je strach. Súčasný človek sa bojí všeličoho. Najmä toho, čo vytvoril. Výsledku svojho rozumu a úsilia. Človek sa bojí, že jeho vynálezy sa obrátia proti nemu a stanú sa zbraňou sebazničenia. Pápež spomína niekoľko príkladov, čoho všetkého sa bojí dnešný človek. Napríklad využitia Zeme, na ktorej žijeme, pre priemyselné a vojenské účely. Ohrozenia životného prostredia. Morálky zaostávajúcej za rozvojom techniky. Uvedomujeme si veľkosť človeka, no je náš život ľudskejší a dôstojnejší? To je najpodstatnejšia

otázka. Kristus nám pomáha byť citlivejšími na problémy ľudstva. Ján Pavol II. sa ďalej pýta: Sú všetky technické výtvarky v zhode s mravným a duchovným pokrokom človeka? Rozvíja sa človek alebo skôr degraduje vo svojej ľudskosti? Prevláda v ľuďoch dobro nad zlom? Rastie v ľuďoch rešpektovanie práv druhých alebo skôr prejav egoizmu, nacionalizmu, túžba ovládať iných a najmä túžba využívať všetok hmotný technicko-výrobný rozvoj? Všetci hovoria o pokroku, ale je ľudstvo ľudskejšie? V tomto má Cirkev svoju podstatnú úlohu. Je to starostlivosť o človeka, o jeho ľudskú dôstojnosť a slobodu. Zásadu tejto starostlivosti vidí Cirkev v samom Ježišovi Kristovi. Preto chce túto starostlivosť stále rozvíjať v Kristovi. Chce skúmať situáciu človeka v súčasnom svete podľa najdôležitejších znakov našej doby.

Svätý Otec dáva jednu z odpovedí na riešenie tohto problému – skutočné obrátenie mysle, vôle a srdca. Pápež volá: „*Majte v úcte dôstojnosť a slobodu každého človeka!*“ Máme hlásať a žiť život pravdy. To má vždy svoj zmysel a význam.

Otroctvo hriechu a sloboda Božieho dieťaťa

Žiť slobodu Božieho dieťaťa znamená mať synovský vzťah s nebeským Otcom. Keď je medzi nami a Bohom vzťah plný dôvery a nie je tam strach, tak je to sloboda. Svätý Otec nám katecheticky prezentuje svoje myšlienky práve na túto tému Boh je Otec.

Boh je Otec. Táto pravda je jedným z hlavných článkov našej viery. Črtou Božieho otcovstva je láska. Boh je láska. Totiž Kristus zjavil Boha ako milujúceho Otca. Láska Otca dokáže vyviest' dobro zo zla a nový život z hriechu a smrti. Otcovská láska je životodarná a oživujúca sila. Pápež v katechéze spomína aj to, že tajomstvo Božieho otcovstva nachádzame aj v knihách

Formácia

Starého zákona. Napríklad u proroka Jeremiáša: „Miloval som ťa láskou odvekou.“ Aj samotný Kristus má vzťah k Bohu nielen ako k Otcovi Izraela, ale aj ako k svojmu Otcovi. On nám ukazuje, aký má vzťah k Otcovi. Oslovenie „Abba“ vypovedá v Getsemanskej záhrade. Alebo ešte predtým je jeho modlitba Otče náš vyjadrením tejto pravdy.

Ján Pavol II. napísal encykliku o Božom milosrdenstve. Tak isto v nej píše o tom, že vo svete sú prítomné rôzne ohrozenia človeka. Človek je ohrozený vo svojej ľudskej existencii. Existenčný strach je súčasťou človeka. Zároveň je tu aj odpoveď – existenčná dôvera v Božie milosrdenstvo. Táto dôvera v milosrdenstvo Boha je záchranou pre celý svet.

Boh je Otec, ktorý nás miluje, a táto jeho láska je základom našej slobody, ktorú sme prijali ako Boží dar. Na druhej strane si uvedomujeme aj to, že sme hriešni a že práve hriech nám prekáža naplno prežívať slobodu Božieho dieťaťa.

Svätý Otec Ján Pavol II. vo svojej katechéze spája tajomstvo vtelenia s tajomstvom vykúpenia. Vtelenie vyúsťuje do vykúpenia. Ježiš Kristus sa stal človekom len preto, aby nás spasil a vykúpil z duchovného otroctva hriechu. Vykúpenie je duchovné tajomstvo viery. Vykúpenie je príležitosťou na prijatie daru oslobodenia. Spása je samotné prijatie daru oslobodenia od zla. Spása je aj celé bohatstvo Božieho života. Nemáme vnímať len negatívnu časť pravdy o hriechu, ale aj pozitívnu – o vykúpení. Je to hlavná pravda kresťanskej náuky o spáse človeka. Nestačí teda vykúpenie, je potrebné aj prijatie daru spásy. Hriech je tiež duchovné tajomstvo našej viery. Tajomstvo nepravosti. Hriech je nielen zásadne etické zlo, ale je to odmietnutie Božej pravdy a dobroty. Hriech je znetvorenie stvoreného dobra. Hriech a vykúpenie

sú v dejinách spásy dve slová na sebe závislé. Pravda o hriechu a pravda o vykúpení majú svoje miesto v dejinách spásy. My ľudia sme rozumné a slobodné tvory, a preto sa môžeme slobodne rozhodovať buď v zhode s Božou vôľou, alebo proti Božej vôli. Keď hovoríme o hriechu a vykúpení, tak máme hovoriť o Božej láske. Nemajme strach a prijmime nielen dar vykúpenia, ale aj dar spásy. Pápež povzbudzuje: „Predkladajte svoje poklesky a pády vždy Bohu a dúfajte v jeho zľutovanie, ktoré sa nám otvorilo dokorán, keď naše hriechy pribil obetujúci sa Spasiteľ na kríž ako dlžobný úpis. Vari by chcel Boh, aby ťažká obeta jeho Syna vyšla v tvojom prípade nazmar? Nie. Určite nie, preto dúfajme, dôverujme a milujme.“

Záver

Ján Pavol II. skrze výzvu: Nebojte sa! dáva povzbudenie všetkým ľuďom, aby premáhali strach v súčasnom svete a aby ním neboli zotročení. Zdôrazňuje: „Nebojte sa ani seba samých!“ – pretože Boh nás zachránil. Boh nás vykúpil. Zvlášť v dnešnej dobe potrebujeme počuť slová Krista: „Nebojte sa!“ Potrebujeme to počuť človek. Potrebujeme to počuť národy celého sveta. Napokon nás pápež povzbudzuje, aby sme voči Bohu nemali otrocký strach, ale synovský vzťah plný dôvery. Boh rešpektuje našu slobodu. Budme slobodní pre lásku. Láska vyháňa strach. Nech sa vzťah Pán – otrok zmení na večný vzťah Otec – syn.

ThDr. Jozef Heske, PhD.

Svedectvo

Návraty k Veľkej noci

Pred niekoľkými dňami sme oslávili Ježišovo zmŕtvychvstanie. Častejšie sme prichádzali do chrámu, aby sme prostredníctvom rôznych obradov a celej litur-

gie Veľkého trojdnia ešte intenzívnejšie mohli prežívať udalosti našej spásy. Ako sme v skutočnosti prežili tieto sviatky, tak to si musí zodpovedať každý sám vo svojom vnútri. Kízali sme iba po povrchu alebo sme hlbšie prenikli do podstaty pozhnaného času milostí, akým Veľká noc nepochybne je? Rozmanitosť veľkonočnej liturgie nám každý rok pomáha, aby sme sviatky prežili úprimne a s vedomím ich významu pre všetkých ľudí. Ježiš sa obetoval za celé ľudstvo, aby ho oslobodil od beznádeje a pomýlených predstáv o živote.

A ako prebiehali sviatky v našej obci Brezovička? V našej farnosti slávime Veľké trojdnie podobne ako v iných farnostiach. Začíname už Kvetnou nedeľou, keď počúvame o Ježišovom utrpení v pašiovom podaní nášho zboru. Na Zelený štvrtok prostredníctvom obradu umývania nôh si pripomíname Ježišov odkaz, aby sme sa navzájom milovali a pomáhali si. V tento deň nám starší zvyknú objasniť, kam sa poberajú zvony, ktoré sú nahradené tupými údermi rapkáča. Zvony vraj letia do Ríma, aby sa o tri dni vrátili počas slávnostného spevu Glória. Ako deti sme tomu aj verili.

Ešte pred začiatkom Veľkého posvätného trojdnia sa schádzame v stredu na spoločnej modlitbe krížovej cesty za závislých a ich rodiny. Začíname ju večer po ôsmej hodine so sviecami v rukách a následne prechádzame ulicami našej obce. Počas tejto krížovej cesty myslíme zvlášť na tých, ktorí sú zviazaní nejakou závislosťou, a zároveň odprosujeme za ich hriechy. Ide o pomerne novú tradíciu, ktorá sa však už stihla u nás udomáčniť.

Čo sa týka samotných veľkonočných zvykov, tak tie sú podobné ako v iných obciach. Na Bielu sobotu sa okrem obradov zúčastňujeme aj modlitby „hodiniek“, teda ranných chvál. Prichádzame k Božiemu hrobu, aby sme v tichu adorovali pri Pánovi vo Sviatosti Oltárnej. Táto osobná adorácia je našou modlitbou vďaka, prosby a odprosovania. Boží hrob je

počas dvoch dní od Veľkého piatku až do Veľkonočnej vigílie strážený chlapmi z našej farnosti. Tento zvyk vychádza zo Sv. Písma, keď vojaci taktiež strážili miesto, kde bolo Ježišovo telo uložené. Obraz celkovej veľkonočnej atmosféry nezanedbateľným dielom dotvára aj spev nášho miešaného zboru. Všetky obrady a zvyky patria do prežívania rozhodujúcich chvíľ nášho vykúpenia, ale bez vnútorného stotožnenia sa s posolstvom Veľkej noci by nemali zmysel.

A čo je hlavným odkazom veľkonočných sviatkov? Ježiš sa z lásky k nám obetoval, aby sme mohli žiť novým životom.

Pavol Kall

Správy a svedectvá

Duchovná obnova v Lipanoch

Božia prítomnosť v nás sa prejavuje aj tým, že to, čo je v nás, sa snažíme uskutočniť. Jednou z akcií, keď sa mal v našej farnosti nanovo ukázať Ježiš Kristus ako náš Záchranca a ten, ktorého učeniu v Cirkvi prikladáme veľkú vážnosť, bola v dňoch 18. až 20. januára 2013 aj naša trojdňová úvaha nad jeho učení, ktorej hlavnou myšlienkou je láska.

Ježiš, lekár hriešnikov

Témou prvého večera rozjímania nad Božím slovom bol Ježiš ako lekár hriešnikov. Úvodným slovom sa k nám prihovril náš pán kaplán Martin Gaľa. Svätú omšu celebraval o. Jozef Heske, ktorý v svojom prihovore nezabudol zdôrazniť, že iba otvorené srdce, ktoré hľadá Ježiša, môže byť mocou Ducha Svätého uzdravené a počúvaním slova a skutkami vyvádzané z hriešnosti.

Ježiš, svetlo sveta a Ježiš, náš brat

Sobotnú dopoludňajšiu svätú omšu celebraval otec Jozef Heske. Homília bola zameraná na slepotu, v ktorej sa občas nachádzame, kedy nám musí prísť na pomoc sila zhora, ktorá víťazí nad temnotou

Správy a svedectvá

a slepotou, a tak nás privádza cez svetlo viery k pravému poznaniu pravého Krista aj s jeho skutkami dobra. V galérii sme si premietli film *Ostrov*, ktorý svojím obsahom a zameraním oslovil každého vnímateľného diváka.

Témou programu dňa bol Ježiš ako náš brat. V úvodnom slove o. Martin Goč poukázal na dary Ducha Svätého, ktoré sú rozličné, ale Duch ostáva ten istý a rozdeľuje dary, komu chce a ako chce. Svätú omšu slúžil otec Jozef Heske a koncebroval otec Martin Goč a piesňami sprevádzal kaplán Martin a mládež. V homílii o. Jozef poukázal na hlavnú myšlienku, v ktorej uviedol, že jedine Ježiš Kristus nás môže oslobodiť od strachu, a to jedine v spolupráci, keď aj my sa budeme snažiť oslobodzovať od strachu, ktorý neraz zabraňuje v napredovaní a nasledovaní Ježiša aj cez prekážky, ktoré nás v živote stretávajú. No keď neostávame stáť a stále nanovo kráčame, stávame sa Božími synmi, pre ktorých iná cesta ani neexistuje. V závere svätej omše potom otec Jozef poukázal na potrebu spoločenstva vo formácii prehlbenia pochopenia významu zasväcovať svoj život.

Ježiš Služobník

Slávnostný nedelňý program sa začal úvodným slovom, ktoré predniesol Jožko Beňo. Téma bola Ježiš Služobník. Svätú omšu slúžil otec Jozef spolu s naším pánom farárom o. Michalom Marčákom. V homílii sme sa spoločne mali možnosť zamyslieť, akou službou v miestnej Cirkvi môžeme slúžiť aj my, akým spôsobom sa môžeme podieľať na chode farnosti, čím môžeme obohacovať a slúžiť aj ostatným farníkom, byť vzorom nielen v duchovnom živote, ale ukazovať cestu, ktorou sa dá prejsť s jednoduchosťou k vyšším hodnotám. Tie môže človek tu na zemi zažiť jedine vtedy, keď bude na sebe ďalej pracovať a rozvíjať svoje talenty, ktoré dostal od nášho Stvoriteľa aj bez zásluh, len veľkou dobrotivosťou a milosr-

denstvom nášho Pána Ježiša Krista. Aj táto svätá omša sa niesla v znamení oslavy Ježiša, ktorý bol na prvom mieste našej duchovnej obnovy. V rámci eucharistickej hostiny sme si mohli uvedomiť blízkosť a spojitosť, ktorou nás môže obdarovať jedine pán Boh.

Slúžme s radosťou nášmu Bohu, aby boj za oslobodenie mal v našom ďalšom živote význam, aby odmena, ktorá na nás čaká, bola len prechodom do nového života. Svätá omša a Eucharistia je tým najväčším spojením sa so zmrtvýchvstalým Ježišom, ktorý za nás chcel zomrieť, a tak nás priviesť k nášmu Stvoriteľovi.

Z ohlasov vyberáme:

„Najviac ma oslovila kázeň otca Jozefa Heskeho a z nej konkrétny výrok: *„Tam, kde je strach, tam nie je dôvera, a tam, kde nie je dôvera, tam je hriech.“* Má to niečo do seba, pretože veľa vecí v našom živote závisí v prvom rade od dôvery v Boha a v druhom od dôvery v seba samého a svojho blížneho, a keď už sú niekde pochybnosti, zlý duch to vie veľmi prefikane zneužiť. Preto vždycky treba ostávať v milosti Božej, čítať Božie slovo a myslím si, že aj nie je na škodu si urobiť modlitbu oslobodenia.“ (Jozef)

„Najviac ma oslovili homílie o. Jozefa, napríklad že Cirkev je záchranárska loď, ktorá má zachraňovať tých, ktorí to najviac potrebujú.“ (Anna)

„Oslovili ma homílie, svedectvá, modlitby za uzdravenie a oslobodenie, krížová cesta, film *Ostrov* i ochota mladých zapojiť sa do služby aj v sobotu ráno a poobede.“ (Daniela)

Vladimír

Duchovné cvičenia kruciáty

V dňoch 1. až 3. marca 2013 sa vo farnosti Smižany v rekolekčnom dome otcov pallotínov pri Svätyni Božieho Milosrdenstva uskutočnili duchovné cvičenia Kruciáty oslobodenia človeka. Témou duchovných cvičení bola Škola evanje-

lizácie. Duchovných cvičení sa na pozvanie Diakonie oslobodenia pri HSŽ zúčastnilo viac ako tridsať účastníkov. Začali sa v piatok večerou a skončili v nedeľu obedom. Súčasťou cvičení boli samozrejme katechézy, práca v malých skupinkách, osobné stánky stretnutia, ako aj večery a ranné chvály, v sobotu Korunka k Božiemu Milosrdenstvu a adorácia pred Najsvätejšou Sviatosťou, v nedeľu hodina svedectiev. Vyvrcholením každého dňa bola spoločne slávená Eucharistia.

Ako v úvode zdôraznil o. Jozef Heske, je potrebné evanjelizovať. Evanjelizácia je prinášanie Ježiša Krista ľuďom vo svojom okolí. *„Dnešný človek počúva radšej svedkov než učiteľov a tých počúva len vtedy, ak sú zároveň svedkami...“* Evanjelizácia je apoštolát, obnova cirkvi, sveta a spoločnosti. Je to ohlasovanie radosnej zvesti tým, ktorí nepoznajú Krista. Preto ho musím najprv ja osobne prijať do svojho srdca.

Otec Jozef vo svojich katechézách vysvetlil prítomným základné evanjelizačné pravdy: *Boh miluje konkrétneho človeka a pripravil pre jeho život nádherný plán. Človek je však hriešny, a preto sa sám nemôže spasit'. Jediné východisko je prijatie spásy od Ježiša Krista vo viere v neho ako v Božieho Syna a v obrátení sa, v prijatí daru Ducha Svätého a v zotrúvaní v osobnom vzťahu s Ježišom Kristom a v spoločenstve s ľuďmi.*

Evanjelium máme ohlasovať jednoduchým a zrozumiteľným jazykom. Sú však rôzne spôsoby odovzdávania evanjelia podľa toho, kto sme, kde sme, s kým sme. Evanjelizácia však nie je hlásanie mienky a presvedčenia, ale je to vydávanie osobného svedectva vedúceho k viere a odovzdaniu sa Bohu. Prináša oslobodenie, nie spútanie, pretože ohlasuje Božiu lásku, odpustenie hriechov a nádej na stále nový začiatok.

Na záver o. Jozef Heske povedal: *„Evanjelizačné dielo je naša najdôležitejšia úloha. Povzbudzujem vás – laikov, aby ste mali chuť evanjelizovať.“*

Cirkvi je zverené neustále ohlasovanie evanjelia, pretože Kristus chce k sebe pritiahnúť všetkých ľudí. Rok viery je pre nás výzvou k opravdivému a novému obráteniu sa ku Kristovi ako Pánovi a jedinému Spasiteľovi. Naša viera bude vzrastať, keďju budeme prežívať ako prijatú a zároveň odovzdávanú lásku. Takto sa staneme duchovne plodnými.

www.kruciata.sk

Smútočné oznámenie

Dňa 22. marca 2013 v ranných hodinách odovzdal svoju dušu Pánovi vo veku nedožitých 68 rokov pán Emil Slebodník zo Spišskej Novej Vsi.

Bol členom Kruciáty oslobodenia človeka od 2. decembra 2001, predtým pôsobil dva roky v KOČ ako kandidát. V levočskom spoločenstve bol jednoducho najaktívnejší. Všetko robil s obrovským zánietením, naplno, na 100 %. Organizoval besedy v školách, besedy na oddelení v nemocnici v Levoči, púte za triednosť slovenského národa, do Medžugoria – to boli jeho „srdcovky“. Na stretnutiach vedel ľudí potešiť, poradil, stmeloval, bol jednoducho dušou každého stretnutia. Riadil sa myšlienkou: *„Keď pomáham iným, pomáham sebe.“*

Odpočinitie večné daj mu, ó, Pane, a Svetlo večné nech mu svieti, nech odpočívá pokojí. Amen.

Marian Žabka

Pozvánka

Stretnutie modlitbových skupín

Srdečne Vás pozývame na tretie stretnutie modlitbových skupín v duchu posolstiev Panny Márie z Medžugoria. Uskutoční sa v sobotu 25. mája 2013 v Kostole sv. Mikuláša vo Višňovom pri Žiline. Program sa začína o 8.45, končí sa o 19.00. Kontakt: Marta Pincelová, 0918 557 940, pincelova@gmail.com. Tešíme sa na stretnutie s vami. www.kruciata.sk

Kalendárium kruciáty 2013

1. 5. 2013 – Národný deň spoločnosti

19. 5. 2013 – Slávnosť Zoslania Ducha Svätého

Jún 2013 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ (presun z februára)

2. 6. 2013 – Poľská púť KWC

5. – 7. 7. 2013 – Pešia púť KOČ do Levoče

Júl 2013 – Púť KOČ do Medžugoria

14. 8. 2013 – Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho, patróna KOČ

1. 9. 2013 – Národná Púť KOČ a HSŽ k hrobu zakladateľa do Krościenka

28. 9. 2013 – Celonárodná konferencia KWC v Poľsku

Október 2013 – Celoslovenské sympóziu KOČ

22. 10. 2013 – Liturgická spomienka na bl. Jána Pavla II.

November 2013 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2013 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronálny sviatok KOČ

Modlitebná príručka

Kruciáta oslobodenia človeka vydala modlitebnú príručku pre modliacich sa v modlitebnej reťazi. Má 26 strán vo veľkosti pohľadnice. Cena výtlačku je 0,50 € a objednať si ju môžete na adrese kruciata@kruciata.sk. Odporúčame objednávať aspoň po päť až desať kusov.

KOČ

Oznam

Kruciáta oslobodenia človeka prosí svojich členov a kandidátov, aby si skontrolovali svoje registračné údaje, ktoré uviedli v Prihláške do Kruciáty oslobodenia človeka, a prípadné zmeny alebo doplnenia údajov nám oznámili prostredníctvom e-mailu na adrese: registracia@kruciata.sk alebo písomne na adresu v KOČ v Levoči. Ďakujeme!

KOČ

Pravidelné stretnutia jednotlivých staníc KOČ

KOČ Bardejov

V Kostole sv. Anny každý párny týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

KOČ Jarovnice

V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

KOČ Lipany

V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

KOČ Lendak

V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

KOČ Levoča

V kláštore minoritov každý štvrtok o 17.00 hod. Nasleduje adorácia o 20.00 hod. (okrem prvopiatkového týždňa, keď je adorácia v kaplnke kláštora minoritov).

KOČ Rožňava

V priestoroch farského úradu každý druhý a štvrtý utorok v mesiaci o 18.10 hod.

KOČ Prešov

(Pozor na zrealizované zmeny!)

V priestoroch kláštora sestier CJ Sancta Maria v Prešove na Konštatínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk